

»V meni živi Kristus«_{Gal 2,20}

BOŽJA BESEDA DANES 1

Revija Slovenskega bibličnega gibanja ISSN 131-5772 XVIII (2011)

LETO KRŠČANSKE DOBRODELNOSTI IN SOLIDARNOSTI

Bartolo di Fredi, Prestol milosti, 1397, Chambéry, Musée des Beaux Arts

»Bog je namreč svet tako ljubil,
da je dal svojega edinorojenega Sina, ...«
(Jn 3,16)

UVODNA BESEDA

s. Snežna Večko, predsednica SBG

To Božjo besedo danes bomo prejeli sredi postnega časa. Takrat nam bo bogoslužje četrte postne nedelje postavilo pred oči Davida kot Božjega izvoljenca za kralja (1 Sam 16,1-13), v evangeliju pa sleporojenega, ki ga Jezus ozdravi (Jn 9,1-41). V teh dveh likih vidim mnogokaj sorodnega z otroki. Da, z otroki, kot jih predstavi s. Jožica Merlak, ki je našla karizmo v svetopisemskih uricah za najmlajše. Davida je njegov oče kot najmlajšega kar pozabil predstaviti Samuelu, in vendar je Bog prav njega izvolil za kralja. Tudi marsikdo se ni domislil, da bi lahko za majhne otroke osnovali prave pravcate biblične skupine. S. Jožica pa je v delu z malčki odkrila prav to. Spoznala je, da »vse priredite in dejavnosti za otroke želijo dosegati, da se otrok sprosti, razvija svoje spremnosti in sposobnosti ter pridobi

novo znanje. Svetopisemske urice pa želijo ustvariti okolje in čas, v katerem se srečata Bog in otrok.« Začelo se je, kot je povedala na vseslovenskem bibličnem srečanju v Šentvidu 2010, ko je med pravljice v pravljičnih uricah za predšolske otroke vpletala svetopisemske zgodbe. Otroci so svetopisemske zgodbe doživeli povsem drugače kot pravljice. »Otroci so ob njih globoko doživljali Božjo bližino in veličino. Nekaj nerazložljivega v njih samih jim je dajalo jasna spoznanja o Bogu ...«

To me spomni na sleporojenega. Z jasnim notranjim uvidom je o Jezusu, ki mu je podaril vid, dejal: »Prerok je« (Jn 9,17). Farizeji tega iz zavisti do Jezusa niso hoteli ne spoznati ne priznati, starši sleporojenega pa so brez dvoma spoznali, a si niso upali priznati iz strahu, da ne bi bili izobčeni. Obojim sta navedeni drži preprečili vstop v Jezusovo resnico, le sleporojeni je brez zemeljskih ovir spoznal resnico o Jezusu in jo izprical: »To je res čudno, da ne veste, od

kod je, meni pa je odprli oči ... Če ta ne bi bil od Boga, ne bi mogel ničesar storiti« (Jn 9, 30.33).

Da bi postni čas s trojnim programom, molitev, post in miloščina, naša srca osvobodil navezanosti, ki nas delajo slepe in trdorsčne. To delo je zahtevno, kot pravi v svojem razmišljanju o Prvem pismu Korinčanom Tanja Radšel Horvat: »Vera je tudi naša pot k BOGU, ko v grehu padamo, se lomimo, umiramo in izgorevamo v ognju, ki očiščuje. Vera je tudi velik nemir v nas, je tudi grenak okus, ki ostane po zaužitju sladkega besedila ...« Toda to je edina pot, ki vodi v življenje, v večno veliko noč.

*Vsem bralcem in bralkam
Božje besede naj Gospod
milostno odpira oči srca
za njegovo milost,
da bi z globokim veseljem
dočakali velikonočno jutro!*

Božja beseda danes je revija, ki jo izdaja Slovensko biblično gibanje.

Revija izhaja štirikrat letno (marca, junija, septembra in decembra).

Naslov gibanja in uredništva:

Poljanska 2,1000 Ljubljana,
tel.: (01)43-14-278, (01)43-25-105 in
(02)25-24-472, <http://sbg.rkc.si/>

Uredniški odbor:

doc. dr. s. Snežna Večko (odgovorna urednica),
terezija.vecko@guest.arnes.si
doc. dr. Marijan Peklaj (zanimala me),
marijan.peklaj@guest.arnes.si
prof. Bogomir Trošt (dogajanja)
bogomir.trost@rkc.si

Cena: posamezna številka 1,25 EUR,
celoletna naročnina 5,00 EUR;

Transakcijski račun pri Krekovi banki:
št. SI56 2420 0900 4563 958

Priprava in izvedba Salve d. o. o. Ljubljana

Vsebina

UVODNA BESEDA (doc. dr. s. Snežna Večko)	2
SVETOPISEMSKA VZGOJA OTROK	
Svetopisemske urice za najmlajše (s. Jožica Merlak)	3
ROMANJE V SVETO DEŽELO	
Petrov primat (iz romarskih zapiskov dr. Marije Stanonik)	6
DOGAJANJE	
Bili smo na duhovnih vajah (Peter Peruzzi)	8
Metode dela s Svetim pismom (s. Cirila Hostnik)	11
BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN (Pripravlj. s. Metka Tušar)	14

Fotografije: naslovnica, str. 3,4,6,7, zadnja str s. Maja Kavčič, str. 8. Marjan Rupreht, str. 10 Alojz Bek.

SVETOPISEMSKA VZGOJA OTROK

S. Jožica Merlak

SVETOPISEMSKE URICE ZA NAJMLAJŠE

IZVOR IN RAZVOJ

Odkar delam z majhnimi otroki, čutim, da jim lahko največ dam s pripovedovanjem zgodb in s Svetim pismom. Že v šolskem letu 1993/94 sem v Ljubljani izvajala pravljične urice za predšolske otroke. V srečanja sem vpletala tudi svetopisemske zgodbe, ki so jih otroci sprejeli z velikim navdušenjem. Zgodilo se je nekaj neverjetnega. Otroci so ob njih globoko doživljali Božjo bližino in veličino. Nekaj nerazložljivega v njih samih jim je dajalo jasna spoznanja o Bogu – Sveti Duh se je nežno in močno dotikal malih src. Začela sem razmišljati, kako lepo bi bilo imeti »svetopisemske urice« z namenom, da bi preko zgodb Svetega pisma otrokom približala Božjo ljubezen. Največ so mi dali misliti nekateri ne preveč primerni predvodi in priredbe svetopisemskih besedil v tako imenovanih »Svetih pismih za otroke«.

V naslednjih letih sem delala v zasebnem katoliškem vrtcu. Pri svojem delu sem kmalu izdelala in zbrala precej materiala s področja verske vzgoje. Sestavila sem seznam svetopisemskih zgodb, ki se mi zdijo primerne za majhne otroke. Opazovala sem odziv otrok na

posamezne zgodbe, slikovni material, pesmi, dramatizacije in druge dejavnosti.

Hkrati sem vedno znova ugotavljala, da zaradi majhnega vrtca vsako leto odklonimo kar nekaj otrok, ki jim bi starši srčno radi nudili versko vzgojo v predšolskem obdobju. Ideja o »svetopisemskih uricah« je počasi zorela v meni in se dokončno oblikovala spomladvi 2002.

Poleti sem začutila močan Božji klic in vabilo, naj začnem z dejavnostjo. Tako so se oktobra 2002 rodile svetopisemske urice.

Z velikim zaupanjem v Božji načrt pri tej pobudi sem začela z delom v šol. I. 2002/03 in za pomoč ter asistenco prosila s. Ivico Oblak. V naslednjih dveh letih je postala enakovredna sodelavka.

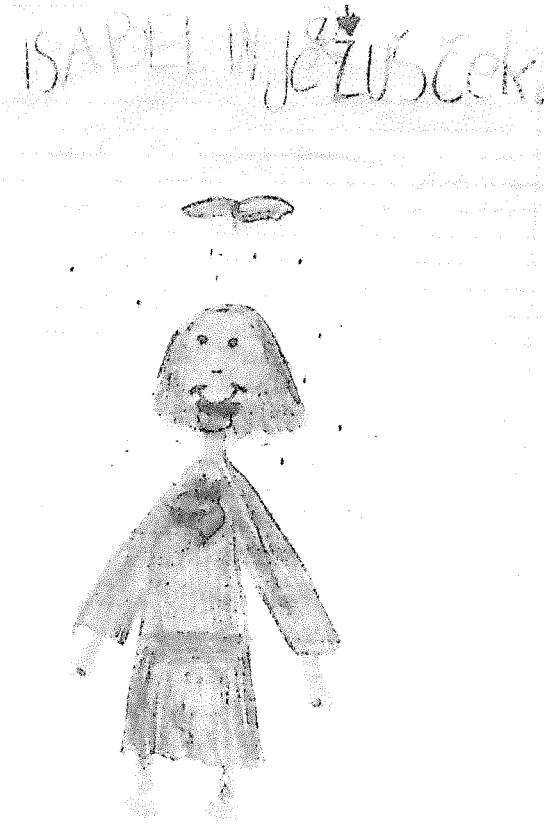
Črpala sem iz bogate zkladnice pedagoških izkušenj svetega Janeza Boska in sv. Marije Dominike Mazzarello. Pri tem se nisem opirala le na teoretično znanje, ampak predvsem na zglede in nasvete odličnih katehistinj iz vrst sester hčera Marije Pomočnice. V veliko pomoč mi je bilo tudi poznavanje pedagoškega pristopa skoraj legendarnega kateheta Jožeta Bertonclja.

Otroci in starši so nad srečanji navdušeni, zato poskušamo to obliko pastorale širiti tudi drugod po Sloveniji. V ta namen smo avgusta 2005 v Murski Soboti organizirale enodnev-

ni seminar za sestre hčere Marije Pomočnice, katehiste in starše. Podoben seminar smo izvedle v marcu 2007 v Tolminu in na Bledu. V obeh krajih so začeli zbirati otroke na svetopisemskih uricah in dejavnost je lepo zacetela.

Za škofijo Murska Sobota smo seminar izvedle v poglobljeni in razširjeni obliki. Potekal je v dveh delih: konec junija in začetek septembra 2007. Tako smo pripravile nove izvajalce te dejavnosti, ki so v šol. I. 2007/08 dejavnost razširili na štiri nove župnije. Zanje načrtujemo nadaljnja izpopolnjevalna srečanja.

S pomočjo seminarjev se za to delo usposablja vedno več ljudi. V

prihodnosti bo potrebno načrtovali tudi srečanja za tiste, ki dejavnost že izvajajo. Tam si bodo lahko podelili izkušnje in poglabljali svojo strokovno, izkustveno in duhovno usposobljenost za oznanjevanje Božje besede majhnim otrokom.

Tako se je iz skromnih začetkov v ozkem domačem krogu razvila dejavnost, za katero se zanimajo po celi Sloveniji in tudi v tujini. Nanjo je pozorno predvsem Biblično gibanje, kajti svetopisemske urice niso kateheza za predšolske otroke, ampak biblična skupina. Otroci se poglabljajo v Božjo besedo in ob njej doživljajo pristno srečanje z Bogom. Ta prvinska izkušnja Božje bližine in dotika jih nagovarja, zdravi in navdušuje. Po otrocih Bog vstopa tudi v življenje cele družine in odpira srca mladih staršev, ki so (zaradi obremenjenosti s službo, stanovanjskih problemov in skrbjo za majhne otroke) pogosto od Cerkve najbolj oddaljena populacija kristjanov.

Svetopisemske urice so bile zame vsako leto globoko duhovno doživetje. Pogosto so otroci ustvarili močno molitveno in kontemplativno ozračje, ko sem začutila posebno Božjo navzočnost, posebno moč Duha, ki se je dotaknila mojega srca in me ganila do solz. Ta izkušnja me je obogatila in me prepričala, da je potrebno za mlade družine storiti kaj več, predvsem pa kaj novega – ljubkega in svežega, preprostega in dostopnega hkrati. V svetopisemskih uricah vidim novo možnost družinske pastorale, pisane tako na kožo otrok kot staršev.

KAJ SO »SVETOPISEMSKE URICE«

Srečanja se imenujejo **svetopisemske urice**, ker otrokom na njim primeren način ob svetopisemskih zgodbah približujejo verske resnice, liturgijo in cerkvene praznike.

To daje srečanjem biblični in teološki temelj, ki ga današnji otroci drugod težko dobijo.

Urice so sproščajoče in primerne otrokovim sposobnostim v najnejših letih. Na njih se domiselnoprepletajo pripoved, molitev, igra, ples, pesem in likovno ustvarjanje. Posamezno srečanje traja eno uro enkrat na teden od oktobra do maja. Vključuje tudi občasna ali redna srečanja za starše, ki poteka istočasno, da ni potrebno poskrbeti za varstvo otrok.

Pogosto slišimo, da otroci obiskujejo igralne, ustvarjalne, telovadne, plesne, pravljicne ... urice. Svetopisemske urice so v vsej množici »uric« nekaj posebnega in edinstvenega v slovenskem prostoru. Po svojem izvoru, cilju in vsebini se bistveno razlikujejo od drugih srečanj za majhne otroke.

Vse prireditve in dejavnosti za otroke želijo doseči, da se otrok sprosti, razvija svoje spremnosti in sposobnosti ter pridobi novo znanje. Svetopisemske urice pa želijo ustvariti okolje in čas, v katerem se srečata Bog in otrok. Seveda se otrok hkrati tudi sprosti, pridobiava znanje ter razvija sposobnosti in spremnosti verskega značaja (izražanje notranjih doživetij, vztrajnost, tihota, zbranost). A vedno je vse usmerjeno v isto jedro: **srečanje med Bogom in otrokom.**

Srečanja imajo že od vsega začetka literarni značaj, gre za delo z besedilom. To ni kateheza, ampak **biblična skupina za malčke**. Namen srečanj je pomagati otroku, da se ob Božji besedi sreča z Bogom v pristni izkušnji meditativne in kontemplativne molitve.

Ob otroku to skrivnostno srečanje doživljajo tudi starši in cela družina. Namen dejavnosti lahko strnemo v tri cilje. Prvi se nanaša na izvajalca, drugi na otroke in tretji na njegovo družino:

- Slediti Božjemu klicu.

- Dati otrokom doživetje Božje ljubezni in Božje navzočnosti somočjo Božje besede in z izkušnjo molitve.

- Mladim družinam – otrokom in njihovim staršem – približati Sveti pismo.

ZGRADBA POSAMEZNE URICE

Vedno sta navzoči dve odrasli osebi. Ena vodi program, druga sodeluje in poskrbi za otroke, če se kdo ne vključi ali postane nemiren, če kaj potrebuje ali mora na stranišče.

Vsako srečanje ima štiri dele: zbiranje, oznanilo, poglabljanje in agape.

Ko se otroci **zbirajo**, jim ponudimo slikanice z versko vsebino, pripomočke prejšnjih srečanj in

Zbiranje vstreja veselje.

pobarvanke ali drugo aktivnost (predvsem ročne spretnosti), ki se navezuje na uro. Vsakega posebej priazno sprejmemo in ga povabimo v prostor. Predstavimo mu različne dejavnosti, ki smo jih pripravili. Otrok izmed ponujenega izbere, kar sam želi. Kmalu se ustvari umirjeno, duhovno ozračje. Zbiranje traja približno 10 do 15 minut. Dober voditelj sam začuti duhovni utrip in spozna, kdaj so otroci pripravljeni na drugi, osrednji del srečanja.

Osrednji del je **oznanilo**. Otroke z zvočnim znakom zberemo v polkrog in posredujemo zgodbo iz Svetega pisma. Predstavitev traja od 10 do 20 minut, odvisno od vsebine in od dinamike. Če je bolj razgibana, lahko traja dlje, če je bolj meditativna, pa manj. Predstavitev se vedno zaključi z molitvijo, ki je zelo kratka in povzame bistveno svetopisemsko ali teološko sporočilo (pesem, tihota, ponovitev ključne besede, odmevi otrok).

Sledi **poglavljanje** oznanila v dejavnostih. Ponavadi otrokom ponudimo več dejavnosti, med katerimi lahko izbirajo. Nekatere zaposlijajo roke, druge celotno telo. Otrok ima priložnost, da skozi različne umetnostne zvrsti (likovna, glasbena, plesna, besedna, dramska itd.) podoživilja in poglablja sprejeto sporočilo. Svoje duhovno doživljjanje in odnos do Boga lahko izraža na sebi lasten način: živahno, sproščeno in poglobljeno.

Zaključimo s pogostitvijo – **agape**. Pogostitev je preprosta, nekaj peciva ali sadja in sok. Ko na mizo postavimo hrano, je to za otroke znak, da se srečanje zaključuje in se lahko poslovijo. Kakor na začetku srečanja potrebujejo čas, da vstopijo v molitveno ozračje, tako ga potrebujejo tudi na koncu, da iz njega izstopijo. Njihov odziv je različen. Eni takoj sedejo za mizo in se sladkajo. Drugi hitijo z dejavnostjo,

da bi jo zaključili. Nekateri hitijo k drugi dejavnosti, ki jim je mikavna, pa zanjo še niso imeli časa. Nekateri starši vstopijo v prostor in opazujejo otroka, kako zaključuje svojo dejavnost. Ko ga povabijo domov, otrok ne gre k vratom, ampak k mizi in začne jesti. Starši pričajo, da otrok na svetopisemskih uricah z veseljem sega po piškotih, ki jih doma niti ne pogleda. To jasno kaže, da zaključni agape za otroke ni le hranjenje, ampak obred, simbol.

Prvi trije deli srečanja potekajo v posebnem ozračju tišine in ljubeznosti, ki ga ustvarimo s tihim govorjenjem, z umirjenimi gibi ter z umirjenim petjem in glasbo. Zadnji del je hkrati že poslavljanie in odhajanje domov, ko v prostor vstopijo tudi starši in jim otroci živahno pojasnujejo, kaj vse so delali.

TRENUTNO STANJE IN NAČRTI ZA PRIHODNOST

V Sloveniji so svetopisemske urice povsod dobro sprejeli. Najbolj je dejavnost razširjena v murskosoboški škofiji. Drugod je bolj redka, a kvalitetno izvajana. Trenutno jo uvajamo v novomeško škofijo.

Murska Sobota: 6 župnij (Murska Sobota, Odranci, Bogojina, Sveti Jurij, Črenšovci in Beltinci)

Koprška škofija: 2 župniji (Tolmin in Ilirska Bistrica)

Ljubljanska nadškofija: 3 župnije (Ljubljana-Sostro, Bled in Jesenice, Rakovnik je opustil dejavnost)

Novomeška škofija: 1 župnija (Novo mesto, uvaja tudi Otočec)

Način širjenja:

Seminar

Z dovoljenjem krajevnega škofa izvajamo seminarje, na katerih usposabljamо voditelje svetopisemskih uric. Seminar traja dva ločena dni,

skupaj 16 ur. Zaželeno je, da imajo udeleženci primerno teološko in pedagoško izobrazbo in izkušnje, ki jim dajejo osnove za delo z majhnimi otroki. Izkušnje kažejo, da se najbolje obnese vzgojiteljska izobrazba in KPŠ ali teologija. Dobro delajo tudi ekipe, v katerih je ena oseba vzgojiteljica, druga katehistinja.

Udeleženci seminarja dobijo potrdilo, da so usposobljeni za izvajanje svetopisemskih uric, župnik pa dovoljenje za izvajanje. Ponekod krajevni škof izda misijo. Tako so naredili v MS in nameravajo tudi v NM.

Seminariji so potrebni in pomembni. Žal imamo tudi negativne izkušnje z nekaterimi, ki so brez ustrezne priprave »posvojili« ime *svetopisemske urice* za dejavnosti, ki to niso, ali pa so se stvari nepričreno lotili.

Priročnik

V pripravi je priročnik za izvajanje svetopisemskih uric.

Simpoziji

Ker se dejavnost širi in razvija tudi vsebinsko, načrtujemo srečanja voditeljev na nacionalni ravni. Na teh srečanjih, simpozijih, si bodo posredovali izkušnje in novosti ter poglabljali svoje znanje.

Postavljamo si vprašanje, pod čigavim okriljem naj se odvijajo simpoziji: v redovni družbi Hčera Marije Pomočnice ali v Slovenskem bibličnem gibanju.

Sodelovanje z drugimi državami

Glede na poročilo g. Rudija Koncilja o srednjeevropskem srečanju voditeljev bibličnih gibanj (uvajanje biblične pastorale za predšolske otroke) se odpira tudi vprašanje, kako dejavnost razširiti še v druge škofije in koliko si želijo našega sodelovanja oz. posredovanja izkušenj v drugih državah Srednje Evrope.

ROMANJE V SVETO DEŽELO

Iz romarskih zapisov dr. Marije Stanonik

Petrov primat

"Pridite jest!" (Jn 21,12)

Po Jezusovi smrti se je njegovim učencem vse razblinilo, kar so pričakovali. Bil je dan, ko so bili nekje na poti. Zahodna stran Galileje je bila poganska, vzhodna judovska. Niso vedeli, kaj bi. Ali naj se znova lotijo svoje obrti? Spet so začeli loviti ribe, a malo ujeli. Romarica Egerija že leta 380–383 govori o tem kraju kot kraju češčenja in da so vidne stopnice, na katerih je stal Gospod, ko je klical apostole. V izročilu se ta kraj imenuje kraj/prostor oglja (prim. Jn 21,9). Dveh stvari se spominjamo na tem mestu. *"Ko se je že zdanilo, je stal Jezus na bregu, vendar učenci niso vedeli, da je Jezus. Jezus jim je rekel: 'Otroci, imate kaj hrane?' Odgovorili so mu: 'Nič.' Tedaj jim je rekел: 'vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.'* Vrgli so jo, pa je zradi obilice rib niso mogli več izvleči. ... *Ko so stopili na kopno, so na tleh zagledali žerjavico in na njej ribo ter kruh.* ... Jezus jim je rekel: *'Pridite jest! Toda nobeden izmed učencev si ga ni drznil vprašati: 'Kdo si ti?'; vedeli so namreč, da je Gospod. Jezus je prišel, vzel kruh in jim ga ponudil: in prav tako ribo. To je bilo že tretjič, da se je Jezus razodel učencem, odkar je bil obujen od mrtvih'* (Jn 21, 4–6.9.12–14). V Jezusovem oz. Petrovem času je bilo Galilejsko/Genezareško jezero oz. Tiberijsko morje tu nižje za 5 m od sedanje globine, tako da je bila

skala ob sedanji cerkvi Petrovega primata krepko višje zunaj vode nad obalo kot je danes.

Gledam zlizane stopnice, na katerih je po tradiciji stal Jezus, da je počakal učence, ki so lovili na morju. Soj sonca, ki je za oblaki. Vidijo se samo njegovi prameni. Žarki z neba. Šumenje Genezareškega jezera. Pojemo pesem, za katero je napisal melodijo Jure Čižman, besedilo pa neko dekle iz iste skupine, ki jo učila s. Darjana v Šmartnem pri Tacnu: *"V življenju rad pokazal bi, / da vedno bom pripadal ti. / Ti veš, da ljubim te, / ti veš, kaj v srcu skrito je."* Desno se je svetila cerkev na Gori blagrov, levo na morju se ziblje barka. ... Petrova barka!

(prim. Mt 16,18).

"Simon, Janezov sin, ali me ljubiš...?" (Jn 21,15)

Spet smo v cerkvi v spomin na dogodek, ko je Jezus naredil Petra za pastirja Cerkve. Ni še gotovo, kje je prišlo do tega srečanja. V ce-

loti gledano je najpomembnejše, da zanj obstaja(jo) priče(vanje). Mozaik Pavla VI., ko leži na tleh, nam težo njegove službe zelo nazorno približa.

Ves čas hvalnic imam občutek, da zadaj slišim Jezusovo govorjenje z učenci: *"Ko so pojedli, je Jezus rekel Simonu Petru: 'Simon, Janezov sin, ali me ljubiš bolj kakor tile?' Rekel mu je: 'Da, Gospod, ti veš, da te imam rad. Rekel mu je: 'Hrani moja jagnjeta!' Spet, drugič mu je rekел: Simon, Janezov sin, ali me ljubiš? Rekel mu je: 'Da, Gospod, ti veš, da te imam rad.' Rekel mu je: 'Pasi moje ovce!' Tretjič mu je rekel: 'Simon, Janezov sin, ali me imaš rad?' Peter se je užalostil, ker mu je tretjič rekel: 'Ali me imaš rad?' in mu je rekel: 'Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.' Jezus mu je rekel: ... Hôdi za meno!'"* (Jn 21,15–17.19)

Če navedeni odlomek soocimo še z Jezusovimi besedami, ko Petru izroča "ključe nebeškega kraljestva" (prim. Mt 16,18–19), je jasno, od kod tukajšnji cerkvi ime cerkev Pe-

foto: ANTONIO ZEC

trovega primata. Zgrajena je iz črnega bazalta. Na steni ob vhodu je napis: This is a holy ground (To je svet kraj). V njej smo imeli mašo. Ta čas se je po cerkvi sprehodila bela muca.

Med obhajilom so od nekod priplavale besede: "Ali me ljubiš ..." – "DA Gospod, Ti veš, da te ljubim, daj da bi te ljubila vedno bolj in bolj." "Sicer pa je tudi Kristus trpel zaradi grehov, in sicer enkrat za vselej, pravični za krivične, da bi vas pripeljal k Bogu. Res je bil po mesu umorjen, a po Duhu je bil oživljen. V tem Duhu je šel in oznanjal tudi duhovom, ki so bili v ječi, tistim, ki v dneh, ko je Noe gradil ladjo, niso bili pokorni, ko jih je Bog nadvse potrpežljivo čakal. A v ladji se jih je po vodi rešilo le malo, natančno osem duš. Ta voda pa je podoba krsta, ki zdaj odrešuje vas. Ne odstranjuje madežev z mesa, ampak zaradi vstajenja Jezusa Kristusa prosi Boga za dobro vest. Ta je šel v nebesa in je na Božji desnici in so mu podrejeni angeli in oblasti in moči. (1 Pt 3,18–22)

Jezusov vnebohod

"Peljal jih je ven proti Betaniji Povzdignil je roke in jih blagoslovil. Medtem ko jih je blagoslavljal, se je odmaknil od njih in se vzdignil v nebo" (Lk 24, 50–51)

Prvo svetišče, posvečeno Jezusovemu vnebohodu, je bilo na kraju, kjer je zdaj cerkev Pater noster. Potem so križarji ta spomenik razdelili na posamezne dogodke iz Jezusovega učenja in delovanja.

Na kraju vnebohoda na Oljski gori je bila po zaslugi sv. Helene v 4. stoletju postavljena bazilika (ime svetišča: Eleona – oljčni nasad). Križarji so na vrhu zgradili manjšo, ki je zdaj v muslimanskih rokah, maša je v njej (po dogovoru) le na vnebohod. Prostor je popolnoma prazen, le ob skalni grbini v tleh je

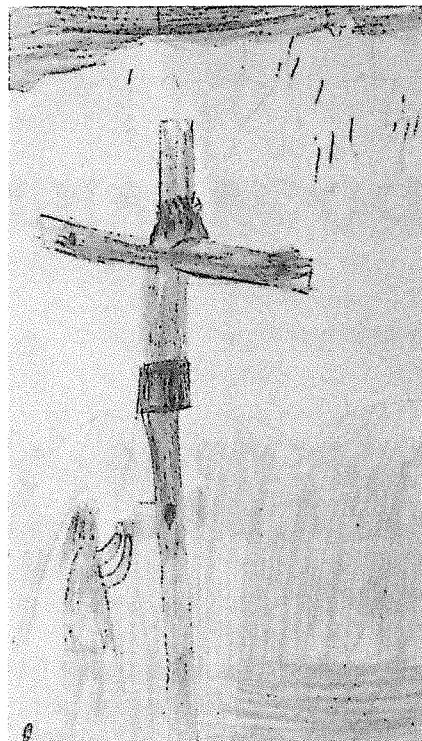
posoda s peskom in v njej gori ena sama samcata sveča. Zato ima njen plamen toliko večjo veljavo!

"Ko so po njegovem odhodu strmeli v nebo, glej, sta stala pri njih dva moža v belih oblačilih, ki sta rekla: 'Možje Galilejci, kaj stojite in gledate v nebo?'" (Apd 1, 10–11). Podobno kot na gori Tabor učenci tudi tokrat dobijo poduk: Kaj gledate v nebo, treba je oznanjati na zemlji! Kaj stojite, kaj strmite: treba je hoditi, iti v svet!

Glede krščanskega spomina je odločilno, da se je Jezus zares mudil na Oljski gori, in to ni umetno prenašanje spomina. Vnebohod je popolno zvesto nadaljevanje prvega izročila. Na kraju, kjer naj bi bil vrh Oljske gore, je nad skalo, od koder se je, po tradiciji, Jezus "vzdignil v nebo" (Lk 24,51), najprej stala cerkev, ki jo je postavila sv. Helena, mati cesarja Konstantina. Ko so kraj zavzeli muslimani, so iz nje naredili mošejo. Križarji so spet naredili manjšo cerkev in okrog nje arkade, Saladin pa spet obliko mošeje. Danes je na tem mestu majhna oktagonalna "stavba" brez križa ali meseca na vrhu. Obdaja jo oktagonalno obzidje izmenoma cerkve in mošeje. Nasproti tega znamenja Kristusovega vnebohoda, onkraj doline Cedron, stoji na temeljski ploščadi mošeja, posvečena Mohamedovemu vnebohodu. Ruska pravoslavna cerkev goji svojo tradicijo in v svoji cerkvi nedaleč stran kažejo skalo, od koder je šel Jezus v nebo. Pri tem bolj poudarjajo Marijino navzočnost.

Prihod Svetega Duha

"Toda prejeli boste moč, ko bo Sveti Duh prišel nad vas, in boste moje priče v Jeruzalemu in po vsej Judeji in Samariji ter do skrajnih meja sveta." (Apd 1,8)

iz arhiva ŠOG, Aleksander Karšić

V dvorani zadnje večerje so se po Jezusovi smrti skrivali učenci in to je tudi binkoština dvorana: "Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi zbrani na istem kraju. Nenadoma je nastal z neba šum, kot bi se bližal silovit vihar, in napolnil vso hišo, kjer so se zadrževali. Prikazali so se jim jeziki, podobni plamenom, ki so se razdelili, in nad vsakim je obstal po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in začeli so govoriti v tujih jezikih, kakor jim je Duh dajal izgovarjati. ... Ko se je razširil glas o tem, se je zbrala množica ljudi, ki so bili vsi iz sebe, ker jih je vsakdo slišal govoriti v svojem jeziku. ... Nekateri pa so se norčevali in govorili: 'Sladkega vina so se napili.' (Apd 2,1–4.6.13). Leta 1534 so muslimani pod to cerkvijo prihoda Svetega Duha "odkrili" grob kralja Davida, čeprav je znano, da kralj David ni bil pokopan na tem mestu. Kristjani do leta 1948 niso smeli na kraj prihoda Svetega Duha. Zato so v srednjem veku, v križarskih časih, začeli na mestu, kjer je zdaj cerkev Marijinega zaspanja (Dormitio), častiti prihod binkoštnega Duha in Marijo.

DOGAJANJE

Peter Peruzzi

BILI SMO NA DUHOVNIH VAJAH

V petek 4. februarja smo kot nekoč apostoli tudi člani bibličnih skupin Ravne, Dravograd in Mežica odrinili "na globoko" (Lk 5,4). Cilj našega potovanja seveda niso bile globine Genazareškega jezera, ampak globine naših duš, odpravili smo se namreč v frančiškanski samostan Nazarje na duhovne vaje. Na zahtevni poti je krmilo barke prevzela naša rojakinja – sestra dr. Snežna Večko, duhovna oskrba pa je bila v rokah gospoda Alojza Beka, župnika z Raven. Seveda ne smemo pozabiti tiste, ki vsako leto znova poskrbi, da se dogodkov, kot je bil ta, lahko udeležimo – naše voditeljice Marije Prikeržnik, ki je tokrat priskočila na pomoč

tudi sestri Snežni, kadar smo bili udeleženci v dvomih, ali smo prebrane odlomke razumeli pravilno ali ne. Takih trenutkov je bilo kar precej, saj smo se lotili ene teže razumljivih knjig Svetega pisma – Jobove knjige. Ta govorí predvsem o trpljenju, zaupanju, poniznosti, to pa so pojmi, ki po priljubljenosti ne kotirajo prav visoko. Da smo se kljub težavam dobro spopadli z njo, so nam na koncu dokazale besede pohvale iz ust voditeljice, ki je bila nad našimi razmišljjanji prijetno presenečena. Duhovne vaje so, kot je že v navadi, potekale v tišini. Tišina in čudovito okolje samostana sta v veliki meri pripomogla k temu, da smo umirili naša telesa in duše ter prisluhnili nežnemu Božjemu glasu, ki nam je šepetal na uho. S tem pa smo dosegli tudi smisel duhovnih vaj, dopustiti, da nam spregovori Bog, saj mu v vrvežu vsakdanjega življenja včasih kar ne pustimo do besede, če pa njegovih besed ne slišimo, se po njih tudi ne moremo ravnati, žal!

Terezija Naveršnik

Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samoten kraj in se malo odpočijte!« (Mr 6,31)

Tudi člani naše biblične skupine smo prisluhnili tem Jezusovim besedam in skupaj z ravenskimi in dravograjskimi člani odšli na »samoten kraj« – na duhovni vikend v Nazarje, da se malo odpočijemo od posvetnega hitenja, potrošništva, iskanja užitkov, raztresenosti ...

Pod mentorskim vodstvom sestre Snežne Večko smo se v miru in tišini posvetili sebi in Bogu, naši veri in odnosu do ljudi in stvari. Osnova za premišljevanje nam je bila Jobova knjiga. Spoznali smo, da Job uteleša vse, kar je človek kdajkoli pretrpel – vse trpeče ljudi od začetka sveta, pa je kljub vsem preizkušnjam ostal zvest Bogu.

Kot se je spraševal Job : »Zakaj jaz, zakaj ravno meni«, se tudi mi večkrat sprašujemo, pa ne najdemo pravega odgovora. Ob spoznanju Jobovega življenja sem se še bolj utrdila v spoznanju, da je

Gospodina Božjega vodstvo

Bog stvarnik in vladar vsega in da je vse, kar smo in kar imamo, njegov dar. V njegovi oblasti je, in če je taka Njegova volja, nam ta dar lahko tudi vzame.

V nepozabnem spominu na letošnje duhovne vaje mi bo ostala nočna molitev pri sestrah klarisah. Teh občutkov se z besedami ne da opisati, to moraš doživeti. Hvala Bogu za to doživetje, hvala katehištinstvi Mariji, ki naša srečanja organizira in hvala tudi možu Jakobu, ki ne kremži obraza in mi udeležbe na teh srečanjih ne otežuje.

Miha Abraham

Letos sem bil prvič na duhovnih vajah. Zelo mi je bilo všeč. Pred začetkom me je malo skrbelo, ali se bom lahko navadil na to, da duhovne vaje potekajo v tišini. Pa sploh ni bilo težko, saj ko se prepustiš Božji besedi, govoru s tabo Bog in tištine pravzaprav ni. Kaj pa je lepšega kot pogovor z Bogom? Prepričan sem, da se bom takšnih srečanj še udeležil.

Helena Merkač

Če se vprašam, kakšen je bil moj »izplen« letošnjih duhovnih vaj v Nazarjah – izplen je beseda, ki me je s svojim tujstvom najbolj zarezala v polju drugih, pretežno blagodejnih besed na tem srečanju – moram reči, da majhen, če ga merim s količino (koliko strani Sv. pisma sem prebrala, koliko vrstic zapisala ...), a velik, če ga merim s svojo notranjo srečo.

Če razmišljam o tem, kakšen bo »izplen« mojega pokornega odnosa do Boga, se sprašujem, ali mi bo prihranil hude bolezni, bom doživel lepo starost, bo obvaroval moje bližnje ... V takšnem spraševanju sem začetni Job, saj je moj odnos z Bogom odnos »daj-daj«.

Če se poistovetim z Jobom, kaj nama odgovarja Bog?

1. Božja pota niso človekova pota.
2. Kazati na dobra dela je pred Bogom zaman – on dobra dela od nas pričakuje, so samoumevna.
3. Ker si življenja nismo dali sami, nimamo pravice tožiti nad njim in obžalovati, da smo se sploh rodili.
4. S trpljenjem človek zraste in zagleda »sonce nad oblaki«, kajti »včasih se ne vidi sončna luč, ki sije nad oblaki«.
5. Najpomembnejše je zaupanje v Boga.

Če zaključim: z Jobom smo se tudi mi na duhovnih vajah dotaknili bistva »nebeških stvari«.

Ferdinand Gnamuš

Job je predstavljen kot trpeči in pravičen človek, ki ga je Bog prepustil zlodeju v preizkušnjo. Job v njej zgubi vse svoje bogastvo in trpi hude muke. Za svoje trpljenje obtožuje Boga, ki da mu dela krivico in prosi prijatelje za razlagi. Ti branijo Boga, da je pravičen, Jobovo izgubo premoženja pa kot kazzen za storjene krivice. Job zanikuje krivdo, saj mu je prijatelji ne morejo dokazati, a ga vseeno hočejo obsoditi, le Elihu dokazuje, da Job ni kaznovan, temveč preizkušan. Job se obrne k Bogu, priseže, da je čist in želi odgovor. Bog mu ga da v nagradi, ko dobi prvotno srečo, obogateno z novimi blagoslovi.

V Uvodu v evangelij po Janezu pa je govor o Besedi, ki je bivala, preden je postala človek. Opisuje njen razmerje do Boga, stvarstva in do človeka. Razglaša resnico: Jezus je Bog, ki je postal človek, da bi rešil človeka. Kdo je Jezus, pove delovanje Janeza Krstnika, ki je kasneje po zlobni Herodovi ženi bil obglavljen. Opisani so prvi ču-

deži od spremembe vina na svatbi v galilejski Kani, govor v javnem delovanju in ozdravljanji, zbiranju apostolov, ki so skupaj z Janezom Krstnikom mislili, da je Jezus napovedani Mesija. Mesija, ki je bil deležen stalnih nasprotovanj, sprekovanj z njimi, ki Jezusa pripeljejo do sodbe in obsodbe, za katero imata zasluge tudi dva izmed dvanajstih apostov: Juda Iškarjot, ki je pod vplivom hudiča Jezusa izdal in si vzel življenje, ter Peter, ki ga je trikrat zatajil, pa spremljal na sojenju. Na Golgotu pa so ga spremljale le tri žene: mati Marija, Marija Magdalena in Marija Klopajeva.

Skromna primerjava obeh tem pokaže:

Job za svoje trpljenje obtožuje Boga. Jezus pa na križu prosi, da Bog krivičnim odpusti, »ker ne vedo, kaj delajo.«

Job je za svoje trpljenje in spoznanje nagrajen z novimi blagoslovi, Jezus pa nas na križu odreši.

Jobova žena ga odvrača od postenja in mu govorji: »Boga prekolini in umri«, Jezusa pa mati spremlja do smrti na križu.

Jezus v trojištvu stvarnik sveta in odrešitelj človeštva pred večno pogubo, Job pa le bogat zemljan, ki mu je Bog naklonil milost.

Slavica Pristavnik, Ob prebiranju Jobove knjige

Ko sem prebirala razgovor Joba z njegovimi prijatelji, sem prišla do spoznanja, da vsi premišljajo preveč človeško. Prepričani so, da mora vsak zakaj imeti svoj zato. Tako v njihovih dialogih ni prišlo do rešitve. Vsak so stali na svojem bregu in se ne slišijo. Njihovo razmišljanje je preozko, njihov pojem o Bogu pa preplitiv. Job bi moral prepustiti Bogu, da opravi svoje. Naj bi se ne spraševal o vzrokih in posledicah svojih težav. Svoje razmišljanje naj bi usmeril v to,

Foto: Arhiva Andreanum

kaj mu hoče Bog skozi preizkušnje povedati in kaj naučiti.

Tudi sama se težko znajdem v preizkušnjah. Čeprav vem, da sem grešnica, velikokrat mislim, da so preizkušnje in nesreče res prevelike. Trudim se, da bi lahko vedno rekla: »Bog že ve, zakaj je to prav!« Hočem pa po drugi strani vse razumeti. Ne zadovoljim se s tem, da vsega ne moremo razumeti. Najbolj zadovoljna sem, če lahko z molitvo dosežem, da sem sposobna reči: »Bog, hvala ti za vse, kar mi daješ – dobro in slabo. Na vse sem pripravljena, vse sprejemam, samo da se zgodi tvoja volja, Gospod.«

Milka Hohnjec

Na letošnjih duhovnih vajah v Nazarjih smo ... hodili smo po poteh svetopisemskega očaka Joba, ki je bil bogat, imel je vsega v izobilju in je srečno živel v krogu svoje družine. Bil je pravičen in bogabojec mož, pomagal je revnim in ubogim. Bog ga je preizkusil, če je dovolj trden v veri in ne bo omagal, ko bo prišlo nanj trpljenje. Izgubil je vso zemeljsko premoženje in tudi družino. A glej! Job v vseh preizkušnjah ni preklet Boga. Ostal je ponizen. Dejal je: Bog je dal – Bog je vzel. Bog mu je za njegovo zvestobo potem povrnil vse.

Želim si, da bi tudi mi v teh težkih časih in ob vseh preizkušnjah ostajali zvesti Njemu, ki nam lahko tudi za vse slabo povrne z dobrim.

Mojca Šumah

Pred leti, ko sem bila prvič na duhovnih vajah, sem jih doživljala tako globoko, da me je bilo naslednjič kar strah, saj nisem verjela, da se mi to lahko ponovi. Res se ni ponovilo na isti način, občutenja pa se niso spremenila. Vsake duhovne vaje so posebno doživetje. Vedno drugačno, ampak vedno lepo.

Tudi letos sem spoznala veliko novega, predvsem sem se ob prebiranju Jobovega trpljenja in njegovega zaupanja v Boga in njegovo pravičnost zavedala, kako velja v današnjem času miselnost, da se nam morajo izpolniti vse želje, če se nam ne, bi najraje kar obupali, izgubimo vero, smisel življenja. Job pa je izgubil res vse, premoženje, družino, zdravje, pa ni obupal, želel si je edinole srečanja z Bogom, da bi mu lahko pokazal, da si takega trpljenja ni zasluzil. Bog daj, da bi mu bili bolj podobni.

Tanja Radšel Horvat

Biblična skupina Andreanum

Pavel svari pred napakami in vabi k svetosti

Biblična skupina Andreanum v Mariboru se srečuje brez voditelja dr. Maksimilijana Matjaža. Poglablja se v Pavlova pisma. Vsak član pripravi del razlage.

1 Kor 5,1-13

Sprva sem hotela ta odlomek kar izpustiti. Govoriti o grešnosti, o svoji grešnosti ... tukaj imamo seveda vsi težave. Vendar moramo razmišljati tudi o tej senčni strani naših misli, besed in dejanj, ki pa so prav tako naše lastne. Veliko enostavnejše je pisati o naših srečnih občutkih, ko smo kar omamljeni od sreče in polni Sv. Duha. Težko in grenko pa o naših skritih slabostih, dvomih, obupu, strahovih. Biti kristjan, biti svet ni samo ujčkati se v Gospodovi ljubezni in ves miren in spokojen in

srečen bivati. Vera je tudi naša pot k BOGU, ko v grehu padamo, se lomimo, umiramo in izgorevamo v ognju, ki očiščuje. Vera je tudi velik nemir v nas, je tudi grenak okus, ki ostane po zaužitju sladkega besedila (šelesedaj namreč razumem besede tega stavka, ki nam ga je nekoč povedal profesor.)

Zaključila bom s Pavlovimi besedami, ki jih je napisal v pismu Rim 6,6-15. Te besede so me v času, ko sem pripravljala svojo refleksijo, spremljale in name delovalle tako blago in odrešujoče. Res je PAVEL tako čudovito dober po-

vezovalec med BOGOM in našo uborno človeško miselnostjo ...

1 Kor 6,1-11

Pravice ne iščite pred krivičnimi. Nedopustno je dajati v razsodbo svoje grehe ljudem brez prave vere. Vi ste bili ... posvečeni.

»Toda bili ste umiti, posvečeni ste bili, opravičeni ste bili v imenu Gospoda Jezusa Kristusa in v Duhu našega Boga.«... Odkupljeni za tako veliko ceno, s tem zavedanjem v sebi moramo razumeti Pavlovo skrb za nas vse. In s tako veličastno dediščino, ki jo imamo, bi morali znati živeti. To zavedanje nam pomaga razumeti in verjeti v stalno prisotnost BOGA v našem duhu. Je tudi večna pripravljenost BOGA, pomagati nam in nas reševati. Je pa tudi naš odgovor, je nova gorečnost v nas in to je :

Zavedanje ... kaj vse je BOG STORIL ZA NAS, kot je dejal papec Janez Pavel II.

Pavlova skrb za svetost kristjanov je tako lepo zapisana v Pismu Filipljanom 2,14-16.

1 Kor 6,12-20

»Slavite Boga v svojem telesu.«

Gospod nas je ustvaril takšne, kot smo. S svojimi dobrimi in slabimi lastnostmi, z našimi odnosi do drugih ljudi, z našim zdravjem in boleznimi. Vse je naše, to vse smo mi. Pavel nam je v Pismu Galačanom nazorno naštel in razdelil dela mesa in dela duha. Kako bomo torej to razdvojenost, to dvojnost v nas sprejemali skozi naše življenje, pa je trn, ki bode in predstavlja za vsakega posamezni ka velik napor in izziv, »videti sebe v vsej svoji resničnosti«. Skušati pa nato to lastno videnje sebe poštено in pravilno ovrednotiti ... le kako nam bo uspelo? Brez Božjega pogleda skozi naše oči ne bomo videli jasno. Brez Božjega pogleda in njegove milosti na nas same

ne bomo sposobni videti in predvsem ne sprejeti svoje resničnosti. Pripravljeni moramo biti na padce, na lomljenje, na umiranje dela naših osebnih ravnanj, na praznjenje naše duše balasta, ki se ga tako radi oklepamo. Pripravljeni moramo biti razlomiti svojo samozadostnost ... to je, z BOŽJO POMOČJO najti tisto, kar nas od BOGA oddaljuje. Zavedati se moramo, da je to odraščanje proces, ki nas bo stalno spremjal ... celo naše bivanje tukaj ... v vsaki preizkušnji, ki nam je v življenju namenjena, se bomo preverjali in ugotavljalii, kje smo. Vedno znova in znova ... Samo trdno prepričanje v neizmerno BOŽJO LJUBEZEN, ki nas stalno spreminja, nam pomaga vedno znova vzidigniti se! IN TA NAS DOKONČNO REŠUJE!

PAVEL nas v Pismu Korinčanom opominja: »Ali ne veste, da so vaša telesa deli Kristusovega telesa« in »kdo pa se druži z Gospodom, je z njim en duh«. Te Pavlove odrešujoče besede me popolnoma prepričajo o NUJNOSTI naše telesne in duhovne povezanosti s Kristusom. Z Gospodom in v Gospodu smo združeni v eno telo. V njem nismo več razstavljeni, razdvojeni, ampak smo združeni, smo celota. ON nas milostno sprejema takšne, kot v resnicu smo ...

Zaključila bi svoje pisanje s hvaležnostjo v srcu. Hvaležna sem, da se je nekoč BOG odločil v meni prebuditi Božjega otroka. Za svojo rast je ta otrok imel okrog sebe mnogo ljubečih, iskrenih, svetih ljudi, pa tudi neiskrene, samozadostne, slabe ljudi. Vendar so oboji prispevali svoj delež, da je ta otrok shodil ... TAKO, KOT ŽELI GOSPOD!

METODE DELA S SVETIM PISMOM

Občasno bomo posredovali različne metode, po katerih lahko Svetoto pismo posredujeno odraslim ali mladim. Tokrat je na vrsti metoda identifikacije z osebo ali drugim bitjem, ki nastopa v svetopisemskem odlomku. Tovrstne zgodbe prav radi poslušajo – in sestavlajo otroci, toda tudi odraslim (ali otrokom v odraslih) živo približajo davne dogodke.

s. Cirila Hostnik

MRAVLJICA PRIPOVEDUJE

Ste že kdaj videli čoln? Lesen in zvezan iz desk. Zamazan s smolo, da ne pušča vode. Dve vesli v njem, sedež, prazne ribiške mreže. Privezan na obali. Zagotovo jih je veliko, toda ta, o katerem vam bom, je bil samo eden. Ta čoln je bil prav nekaj posebnega. V špranji med deskami sem našla svoje prebivališče jaz, majhna mrvljica. Lastnik tega čolna in tako tudi mene, je bil neki ribič, Peter po imenu. Velikokrat mu je pri ribolovu pomagal tudi brat Andrej. Rada sem bila v njuni družbi, močna in pogumna fanta sta to bila. Ob večerih sta si skupaj z drugimi ribiči pripovedovala zgodbe, ponoči sta lovila ribe. Vedno jima je padlo kaj drobtinic tudi v čoln in tako nisem bila nikoli lačna. S Petrom in Andrejem sem delila mraz in vročino, opazovala sem grmenje in se tresla v nevihtah in vetrovih. Petra sem imela najrajši. Kričal je v viharju, kot da sploh ne pozna strahu, no ja, tudi to drži, da je rad malo preklinjal, posebno, ko ga je kdo razjezik. Še posebno jeman je bil Peter, če niso nič ulovili. Celo noč truda in garanja, pa nič.

Takrat je Peter rjovel in vpil okoli sebe. Še sama sem se najrajši skrila v špranjico. Gorje, da bi mu takrat kdo ugovarjal.

Nekega dne pa se je zgodilo nekaj posebnega. Tega dne zagotovo ne bom nikoli pozabila, pa po pravici povedano, tudi Peter ne. Skupaj s prijatelji so se vračali z nočnega ribolova, neprijetna noč je bila. Samo nekaj malega ribic so ujeli. Na obali pa je bila velika množica. Neki človek je govoril množici, pa so ljudje tako rinili vanj, da bi ga kmalu pahnili v morje. »Kaj nimajo pametnejšega dela, kot da poslušajo sanjače?« je robantil Peter, ko se je pripravljal, da očisti mreže ob pristanku. Ravno v tistem trenutku pa se je neznanec začel ozirati naokrog, kam bi se lahko oprl, kajti bil je že do kolen v vodi. Zagledal je Petra, kako v svojem čolnu izpira mreže. »Ne, pusti ga, če hočeš ostati živ!« sem si mislila, saj sem poznala Petrovo jezo ob izpiranju praznih mrež. Toda mož je kar šel proti njemu. »Smem stopiti v tvoj čoln?« je prijazno vprašal. Od strahu sem se stisnila v kot. Samo čakala sem, kdaj bo počilo. Toda, ne, neznanec je gledal tako prijazno, da sem celo jaz čutila, da Petra razume, da ga ima rad, kot da vidi veliko globlje kot drugi ljudje. Očitno se je tudi v Petru nekaj premanjnilo. Samo prikimal je, prijel vesla, pripravil mož prostor in odveslal ob obali. Dolgo je govoril ta mož, nisem kaj dosti razumela. Nekaj o ljubezni. Res me je čudilo, da je Peter kar tiho sedel in poslušal. Ko je mož končal, bilo je sredi dneva, je rekel Petru: »Odrini na globoko in vrzi mreže za lov.« Ojoj, ojoj, ti neznanec pa res ne poznaš Petra. Celo noč je lovil in zdaj naj bi sredi dneva vrgel mreže! Kar boleč vzdih mi je prišel iz grla, tako se mi je zasmilil Peter. Tedaj pa se je Peter res oglasil in rekel: »Gospod, celo noč smo se trudili, pa nismo nič ujeli, a na tvojo besedo bom vrgel mreže.« Ne, seveda ni verjel! Kateri ribič pa bi verjel?

Po vseh letih, ki sem jih preživila v čolnu, kar nisem mogla priti k sebi, da Peter uboga in to celo nekoga, ki sploh ni ribič! Nekaj je moral biti v njegovi besedi. Peter je res odrinil in vrgel mreže. Nemogoče! Česa takega še nisem doživel. Mreže so bile tako polne, da so se trgale. Čoln se je od teže začel potapljati. Peter je pomignil prijateljem v drugem čolnu, naj pomagajo. Ko so prišli do obale, se je zgodilo nekaj neverjetnega. Peter je padel pred moža in rekel: »Pojdi od mene, ker sem gresen človek.« Peter je jokal, ribič, ki ni poznal solz, je jokal. Skrivnostni mož mu je nekaj dejal, pa mravljica ga ni razumela. Pozneje je Peter še kar sedel v čolnu in poslušala sem kapljanje njegovih solz na lesena tla. Velik boj se je bil v Petrovem srcu. Iz njegovega tarnanja in pogovaranja s samim seboj sem zvedela, da ga je neznanec povabil s seboj, da naj bi hodil z njim. Nisem si mogla predstavljati, da bi Peter kdaj v življenju pustil ribe. »Kaj naj storim?« je kar naprej ponavljal. »Ta pogled, njebove besede in polne mreže, to ne more iti kar mimo.« Spet je zajokal: »Toda, zakaj si želi mene, zakaj ne pismoukov in farizejev? Kaj vidi na meni? Res je, pogumen sem, dober ribič, močan, branil bi ga, če bi bilo potrebno, to drži. Hodil za meno... Ta stavek mi ne da miru.« Zlezla sem mu v naročje. Razumela sem ga, tudi sama sem se za hip srečala z možem. Vedela sem, da mu bo Peter sledil.

No, tako se je vse začelo. Število prijateljev, ali kar učencev, kot jih je Jezus klical, je naraslo na dvanajst. Kaj vse sem še doživel na jezeru ob učencih in Jezusu. Rada pa bi vam povedala še eno zgodbo, ki me je zelo pretresla. Zgodilo pa se je nekega večera. V zraku je bil vonj po vetru in nič kaj prijetno mi ni bilo, ko so začeli učenci stopati v čoln. Nisem točno vedela, kaj se je dogajalo na kopnem. Slutila pa sem, da je moral biti nekaj velikega. Govo-

rili so o ogromnih količinah kruha, pa o polnih košarah, ki so ostale. Seveda se ni nihče spomnil, da mi meni prinesel kakšno drobtinico. Juda je ves čas godrnjal, da bi lahko vse ostanke prodali in zraven še kaj zaslužili. Peter pa se je jezik, da Juda misli samo na denar. Ko smo končno odpluli, sem pokukala iz špranje. Peter je ostalim učencem nekaj vneto razlagal in pri tem kobil z rokami. »Kje neki je Jezus?« sem se spraševala »Nisem opazila, da bi vstopil v čoln! Čisto drugače je v čolnu, če je Jezus zraven.« Ko sem namreč kdaj pa kdaj poslušala Jezusa, se mi je zdelo, kot da v hipu izginejo vsi strahovi in skrbi – in mravljice jih nimamo malo. No, kakorkoli že, zdaj ga ni bilo in prav nič mi ni bilo prijetno. Učenci so se veliko prepirali, Peter je hotel biti glavni, drugi so se prav tako borili za pomembna mesta ob Jezusu. Kar malo sem bila razočarana, vedela sem, da Jezus ni tako učil. Le zakaj niso in niso mogli razumeti?!

Ko smo pripluli nekako do sredine jezera, pa je zopet nastal velik vihar. »No, važiči!« sem ji zavpila »Kdo bo zdaj glavni? Kdo bo pomiril vihar?«. Vedno huje je postajalo in čoln je kot žogo premetavalo sem in tja. Res, čoln brez Jezusa sploh ni bil več varen. Kar naenkrat pa so začeli učenci kričati kot nori: »Na pomoč, na pomoč! Prikazen gre, duh na gladini jezera, reši se, kdor se more!«. Če ne bi ta prikazen spregovorila, bi zagotovo vsi poskakali v jezero in od tam, vemo kam se pride. No, saj verjetno že veste, da živali takoj ločimo prikazen od človeka, zato se tokrat nisem niti malo prestrašila. Tudi prepoznala sem ga takoj. »Jezus!« sem je razveselila »Ups, tole pa je nenavadno!« sem si mislila. Jezus je namreč kar hodil po vodi. »Bog ve, kaj ima obuto na nogah,« Vedela sem, da ga ni predmeta razen lesa, ki bi lahko plaval ali hodilo po vodi. Jezus pa je spregovoril učencem in zraven seveda tudi meni: »Bodite

pogumni, jaz sem, ne bojte se!». Na mojo grozo in vseh učencev, pa se je takrat oglasil Peter: »Gospod, če si res ti, mi ukaži, da pridem po vodi k tebi«. »Pridi!« je rekel Jezus. In Peter je res naredil korak, kot da misli stopiti iz čolna, v razburkano jezero. »Si zmešan, Peter, ne hodi ven, tu si na varnem!« so kričali učenci in ga vlekli za obleko. Toda nič ni pomagalo. Peter je z iztegnjenimi rokami in z obrazom, uprtim v Jezusa stopal iz čolna v jezero. Roke je stegoval proti njemu in obraz je imel kot eno samo oko, ki vidi le Njega. Petra sem bolje poznala, kot vsi drugi, zato sem vedela, da ga nihče ne bo mogel ustaviti. »Tudi jaz grem z njim!« sem pogumno zaklicala in hitro stekla iz svoje špranje ter se povzpelna Petru za ovratnik. Ko sem videla, da je Peter bos in da mu Jezus ni posodil čudežnih čevljev za hojo po vodi, mi je bilo kar malo žal tega svojega pogumnega dejanja. Oklenila sem se ga je z vsemi nogami in čakala, kdaj se bova začela potapljati. Toda ne, do tega ni prišlo. Peter je kar hodil po vodi, proti Jezusu, bila sva že tako blizu, da sem videla, da je tudi Jezus bos. In takrat sem naredila veliko neumnost. Ker sem Petra kar dobro poznala in ker sem si tudi jaz želeta malo zaslug pri tej hoji po jezeru, se mi je vendarle zdelo prav, da ga malo opozorim na ogromen val, ki nama je prihajal iz stani. Splezala sem do njegovega ušesa in zakričala: »Peter, poglej valove, pazi in bodi previden, ne glej tako slepo samo v Jezusa!«. Ko le ne bi tega storila! Kajti, Peter se je v tistem trenutku res ozrl. Ob pogledu na njegov obraz sem zatrepetala po celem telesu. Peter se je valov in viharja tako prestrašil, da je začel matati z rokami in loviti ravnotežje. Oziral se je nazaj proti čolnu, kako bi se rešil in na mojo grozo sva se v tistem hipu začela potapljati. Takoj sem spoznala svojo napako in znova sem zakričala v Petrovo uho: »Ne oziraj se k čolnu, kliči Jezusa, samo

on ti lahko pomaga!«. Vedno glasneje sem vpila: »Kliči Jezusa, stegni roke proti Njemu, Peter! Zakriči njegovo ime!« In res je Peter iztegnil roke proti Jezusu in zavpil: »Gospod, reši me, reši me!«, »Naaajul!« sem hotela dostaviti, pa glede na to, da sem se za nesrečo počutila malo krivo, sem raje ostala tiha in neopazna. Jezus je takoj stegnil roko, Petra prijel ter mu rekel: »Malovernež, zakaj si dvomil?« Kar malo sram me je bilo. Namesto, da bi Petra opogumljala, sem mu kazala valove. Tokrat vem, da se nisem izkazala kot dobra prijateljica. Peter in Jezus sta stopila v čoln in veter je takoj ponehal. Hitro sem se spet skrila v svojo špranjo, saj se nisem ravno želeta srečati z Jezusom iz oči v oči. Razmišljala sem, kako pomembno je zaupanje v Jezusa, in ja, tudi to, koga poslušaš, ko si v stiski. Jezus je povedal učencem še nekaj besed. Tako lepo je govoril, da bi najrajši kar zamenjala svojega gospodarja, samo kaj, ko Jezus ni imel čolna. Kam pa bi se lahko potem skrila? Spet sem pogledala Petra. Zdel se mi je nekak negotov in žalosten. Glasno je govoril sam s seboj ter se spraševal: »Kar hodil sem po vodi? Kako neverjeten občutek je bil to, zdelo se mi je, da bi lahko naredil karkoli, samo da sem bil priklenjen s pogledom Nanj! Kot da ne pripadam več sebi! Potem pa tista groza, ko sem pogledal proč. Zdaj vem, da moram za Njim!« Pe-

ter je zapustil čoln. Čutila sem, da ga ne bom tako kmalu spet videla. Napotili so se proti Jeruzalemu. Jezus je govoril nekaj o trpljenju in Peter.., ja kolikor sem uspela še ujeti, ni bil ravno navdušen. »No, bomo videli,« sem si rekla, kljub vsemu sem bila prepričana, da se bo še vrnil. Preveč trdno je privezel čoln na obalo.

s. Anka Kogelnik

Se je tvoj Oče zgrozil, ko te je prejel iz naših rok?

Mu je upadlo srce, ko je gledal tvoje rane?

Je zajokal, ko ti je obriral pljunko z obraza?

Je onemel ob prebodenih rokah?
Je poljubil tvojo kronano glavo?

*Vem: zatisnil je oči in me ljubil
v usmiljenju mu je zadrhtel
obraz.*

sedaj jokam jaz

Veliki četrtek

Noč izdajalcev je v polnem teku.
Žvenket srebrnikov.

Noč v duši.

S polnimi ustii krika
padam
v brezno zla.

Hvala vsem, ki ste poslali prispevki za Božjo besedo danes.

Spominjam vas, da imamo še na razpolago ilustrirano knjižico
BOG GOVORI SVOJIM OTROKOM,
to so otroški govorici prilagojeni odlomki Svetega pisma.
Primerna je za darilo prvoobhajancem.
Dobite jo lahko v pisarni Slovenskega bibličnega gibanja,
Poljanska 2, 1000 Ljubljana.
Predhodno se najavite dr. R. Konciliju
(01)43-25-105; (01)43-14-278
Prostovoljni prispevki za domačo župnijo ali za SBG

BOŽJA BESEDA ZA VSAK DAN

Pripravila s. Metka Tušar

APRIL 2011

1. apr.	P	Tomaž	Oz 14,2-10 Ps 81,6-9 Mr 12,28b-34	Jezus je odgovoril: »Prva je: Poslušaj, Izrael, Gospod, naš Bog, je edini Gospod. Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega srca, iz vse duše, z vsem mišljencem in z vso močjo. Druga pa je tale: Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe. Večja od teh dveh ni nobena druga zapoved« (Mr 12,29-31).	22. apr.	P	Veliki petek	Iz 52,13-53,12 Ps 31,2,6.12-13.15-17.25 Heb 4,14-16;5,7-9 Jn 18,1-19,42	Jezus je odgovoril: »Rekel sem vam, da sem jaz. Če torej mene iščete, pustite te, naj odidejo,« da bi se izpolnila beseda, ki jo je bil povedal: »Nikogar izmed teh, ki si mi jih dal, nisem izgubil« (Jn 18,8-9).				
2. apr.	S	Frančišek	Oz 6,1-6 Ps 51,3-4,18-21 Lk 18,9-14	»Dva človeka sta šla v tempelj molit: eden je bil farizej, drugi cestninar« (Lk 18,10).	23. apr.	S	Velika sobota	1 Mz 22,1-18 Ps 51,12-15.18-19 Rim 6,3-11 Mt 28,1-10	Angel pa je nagovoril ženi: »Ne bojta se! Vem, da iščeta Jezusa, križanega« (Mt 28,5).				
3. apr.	N	4. postna nedelja	1 Sam 16,1b.6-7.10-13a Ps 23,1-6 Ef 5,8-14 Jn 9,1-41	Jezus je odgovoril: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak da se na njem razodenejo Božja dela« (Jn 9,3).	24. apr.	N	Velika noč	Apd 10,34a,37-43; Ps 118,1-2,16-17.22-23 Kol 3,1-4 Jn 20,1-9	Peter in oni drugi učenec sta šla ven in se odpravila h grobu (Jn 20,3).				
4. apr.	P	Izidor	Iz 65,17-21 Ps 30,2,4-6.11-13b Jn 4,43-54	»Pojdi, tvoj sin živi.« Mož je verje besedi, ki mu jo je rekel Jezus, in je odšel (Jn 4,50).	25. apr.	P	Velikonočni ponedeljek	Apd 2,14.22-32 Ps 16,1-2,5.7-11 Mt 28,8-15	In glej, nproti jima je prišel Jezus in rekel: »Pozdravljeni!« Oni dve sta pristopili, mu objeli noge in se mu poklonili (Mt 28,9).				
5. apr.	T	Vincencij	Ezk 47,1-9.12 Ps 46,2-3.5-6.8-9 Jn 5,1-3a.5-16	Bolnik mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka« (Jn 5,7a).	26. apr.	T	Marija	Apd 2,36-41 Ps 33,4-5.18-20.22 Jn 20,11-18	Rekla sta ji: »Žena, zakaj jokaš?« Dejala jima je: »Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.« Ko je to rekla, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus (Jn 20,13-14).				
6. apr.	S	Irenej	Iz 49,8-15 Ps 145 Jn 5,17-30	»Moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo tistega, ki me je poslal« (Jn 5,30b).	27. apr.	S	Cita	Apd 3,1-10 Ps 105,1-4.6-9 Lk 24,13-35	Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima (Lk 24, 14-15).				
7. apr.	Č	Janez	2 Mz 32,7-14 Ps 106,19-23 Jn 5,31-47	»Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujejo o meni« (Jn 5,39).	28. apr.	Č	Peter	Apd 3,11-26 Ps 8,2,5-9 Lk 24,35-48	Rekel jim je: »Tako je pisano: Mesija bo trpel in tretji dan vstal od mrtvih, in v njegovem imenu se bo oznanilo vsem narodom spreobrnjenje v odpuščanje grehov, s čimer bodo začeli v Jeruzalemu. Vi ste priče teh reči« (Lk 24,46-28).				
8. apr.	P	Valter	Mdr 2,1a.12-22 Ps 34,17-21.23 Jn 7,1-2.10.25-30	»Toda tisti, ki me je poslal, je resničen, in vi ga ne pozname« (Jn 7,28b).	29. apr.	P	Katarina	Apd 4,1-12 Ps 118,1-2.22-27 Jn 21,1-14	Ko je Simon Peter slišal, da je Gospod, si je opasal vrhnje oblačilo, ker je bil gol, in se vrgel v jezero (Jn 21,7b).				
9. apr.	S	Hugo	Jer 11,18-20 Ps 7,2-3.9-12 Jn 7,40-53	Služabniki so odgovorili: »Še nikoli ni nihče tako govoril« (Jn 7,46).	30. apr.	S	Pij	Apd 4,13-21 Ps 118,1.12.16-17.19.21 Mr 16,9-15	Šla je in to sporočila tistim, ki so bili prej z njim in so žalovali ter jokali (Mr 16,10).				
10. apr.	N	5. postna nedelja	Ezk 37,12-14 Ps 130,1-8 Rim 8,8-11 Jn 11,1-45	Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?« (Jn 11,25-26)	MAJ 2011								
11. apr.	P	Stanislav	Dan 13,41c-62 Ps 23,1-6 Jn 8,1-11	In Jezus ji je dejal: »Tudi jaz te ne obsojam. Pojdi in odslej ne greši več!« (Jn 8,11)	1. maj	N	Nedelja Božjega usmiljenja	Apd 4,32-35 Ps 118,2-4.22-26 1 Pt 1,3-9 Jn 20,19-31	Potem je rekel Tomažu: »Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovoril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« (Jn 20,27-28)				
12. apr.	T	Zenon	4 Mz 21,4-9 Ps 102,2-3.16-21 Jn 8,21-30	»On, ki me je poslal, je z menoj. Ni me pustil samega, kajti jaz vedno delam to, kar je všeč njemu« (Lk 8,29).	2. maj	P	Atanazij	Apd 4,23-31 Ps 2,1-2.4-5.7-8 Jn 3,1-8	Ponoči je prišel k Jezusu in mu rekel: »Rabi, vemo, da si prišel od Boga kot učitelj, kajti nihče ne more delati teh znamenj, ki jih ti delaš, če ni Bog z njim« (Jn 3,2).				
13. apr.	S	Martin	Dan 3,14-20.91-92.95 Ps: Dan 3,52-56 Jn 8,31-42	»In spoznali boste resnico in resnica vas bo osvobodila« (Lk 8,32).	3. maj	T	Filip in Jakob	1 Kor 15,1-8 Ps 19,2-5 Jn 14,6-14	»Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveličan v Sinu« (Jn 14,13).				
14. apr.	Č	Tiburcij	1 Mz 17,3-9 Ps 105,4-9 Jn 8,51-59	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor se drži moje besede, vekomaj ne bo videl smrti« (Jn 8,51)	4. maj	S	Florijan	Apd 5,17-26 Ps 34,2-9 Jn 3,16-21	»Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu« (Jn 3,21).				
15. apr.	P	Helena	Jer 20,10-13 Ps 18,2-7 Jn 10,31-42	Veliko jih je prišlo k njemu in so govorili: »Janez ni storil nobenega znamenja, vendar je bilo resnično vse, kar je Janez povedal o njem.« In mnogi so tam začeli verovati vanj (Jn 10,41-42).	5. maj	Č	Gotard	Apd 5,27-33 Ps 34,2.9.17-20 Jn 3,31-36	»Kogar je namreč poslal Bog, govori Božje besede, kajti on ne daje Duha na mero« (Jn 3,34).				
16. apr.	S	Bernardka	Ezk 37,21-28 Ps Jer 31,10-13 Jn 11,45-57	»Če ga pustimo kar tako, bodo vsi verovali vanj« (Jn 11,48a).	6. maj	P	Dominik	Apd 5,34-42 Ps 27,1.4.13-14 Jn 6,1-15	»Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi« (Jn 6,9a).				
17. apr.	N	Cvetna nedelja	Iz 50,4-7 Ps 22,8-9.20.23-24 Flp 2,6-11 Mt 26,14-75;27,1-66	Tedaj jim je rekel: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite z menoj!« (Mt 26,38)	7. maj	S	Gizela	Apd 6,1-7 Ps 33,1-2.4-5.18-19 Jn 6,16-21	On pa jim je rekel: »Jaz sem. Ne bojte se! Hotelj so ga vzeti v čoln, a se je čoln takoj znašel pri obrežju, kamor so pluli (Jn 6,20-21).				
18. apr.	P	Galdin	Iz 42,1-7 Ps 27,1-3.13-14 Jn 12,1-11	Ko je Jezus to slišal, je rekel: »Ta bolezen ni za smrt, ampak v Božje veličastvo, da bo po njej poveličan Božji Sin« (Jn 12,4).	8. maj	N	3. velikonočna nedelja	Apd 2,14.22-33 Ps 16,1-2.5.7-11 1 Pt 1,17-21 Lk 24,13-35	In reklata drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« (Lk 24,32)				
19. apr.	T	Leon	Iz 49,1-6 Ps 71,1-6.15-17 Jn 13,21-33.36-38	Peter mu je rekel: »Gospod, zakaj ne bi mogel zdaj iti za teboj? Življenje dam zate« (Jn 13,37).	9. maj	P	Beat	Apd 6,8-15 Ps 119,23-24.26-27.29-30 Jn 6,22-29	Ko je množica videla, da tam ni ne Jezusa ne njegovih učencev, so sami stopili v čolne, odpluli v Kafarnáum in iskali Jezusa (Jn 6,24).				
20. apr.	S	Marijan	Iz 50,4-9a Ps 69,8-10.21-22 Mt 26,14-25	In učenci so storili, kakor jim je Jezus naročil, in pripravili pashalno jagnje (Mt 26,19).	10. maj	T	Job	Apd 7,51-60;8,1a Ps 31,3-4.6-8.17.21 Jn 6,30-35	»Božji kruh je namreč tisti, ki prihaja iz nebes in daje svetu življenje« (Jn 6,33).				
21. apr.	Č	Veliki četrtek	2 Mz 12,1-8.11-14; Ps 116,12-13.15-18 1 Kor 11,23-26 Jn 13,1-15	Nato je vili vode v umivalnik in začel učencem umivati noge in jih brisati s platnom, s katerim je bil opasan (Jn 13,4).	11. maj	S	Estela	Apd 8,1b-8 Ps 66,2-7 Jn 6,35-40	»Vse, kar mi da Oče, bo prišlo k meni; in kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrgel« (Jn 6,37).				

12. maj	Č	Leopold	Apd 8,26-40 Ps 66,8-9.16,20 Jn 6,44-51	»Pri prerokih je zapisano: Vsi se bodo dali poučiti Bogu. Vsak, kdor posluša Očeta in se mu da poučiti, pride k meni« (Jn 6,45).
13. maj	P	Fatimska Mati Božja	Apd 9,1-20 Ps 117,1-2 Jn 6,52-59	»Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. Kdor je moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem« (Jn 6,55-56).
14. maj	S	Bonifacij	Apd 9,31-42 Ps 116,12-17 Jn 6,60-69	»Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imas« (Jn 6,68).
15. maj	N	4. velikonočna nedelja	Apd 2,14a,36-41 Ps 23,1-6 1 Pt 2,20b-25 Jn 10,1-10	»Kdor pa pride skozi vrata, je pastir ovc. Njemu vratar odpre in ovce pošlušajo njegov glas in svoje ovce kliče po imenu in jih vodi ven« (Jn 10,2-3).
16. maj	P	Janez Napomuk	Apd 11,1-18 Ps 42,2-3/43,3-4 Jn 10,1-10	»Jaz sem vrata. Kdor stopi skozme, se bo rešil; hodil bo noter in ven in bo našel pašo« (Jn 10,9).
17. maj	T	Jošt	Apd 11,19-26 Ps 87,2-7 Jn 10,22-30	»Dela, ki jih opravljam v imenu svojega Očeta, ta pričajo o meni« (Jn 10,25b).
18. maj	S	Erik	Apd 12,24-25/13,1-5a Ps 67,2-3/5-6,8 Jn 12,44-50	»Jaz sem prišel kot luč na svet, da nihče, kdor veruje vame, ne ostane v temi« (Jn 12,46).
19. maj	Č	Peter	Apd 13,13-25 Ps 89,2-3.21-22.25.27 Jn 13,16-20	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor sprejme tistega, ki ga pošljem, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal« (Jn 13,20).
20. maj	P	Bernardin	Apd 13,26-33 Ps 2,6-11 Jn 14,1-6	Ježus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni« (Jn 14,6).
21. maj	S	Krištof	Apd 13,44-52 Ps 98,1-4 Jn 14,7-14	»Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu« (Jn 14,12).
22. maj	N	5. velikonočna nedelja	Apd 6,1-7 Ps 33,1-2.4-5.18-19 1 Pt 2,4-9 Jn 14,1-12	»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujete v Boga, tudi vame verujete!« (Jn 14,1)
23. maj	P	Ivana	Apd 14,19-28 Ps 115,1-4.15-16 Jn 14,21-26	»Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal« (Jn 14,26).
24. maj	T	Marija Pomagaj	Raz 12,1.3a.7-12a.17 Ps Raz 15,3-4 Gal 4,4-7 Jn 2,1-11	Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo« (Jn 2,2).
25. maj	S	Beda	Apd 15,1-6 Ps 122,1-5 Jn 15,1-8	»Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu, kajti brez mene ne morete storiti ničesar« (Jn 15,5).
26. maj	Č	Filip Neri	Apd 15,7-21 Ps 96,1-3.10 Jn 15,9-11	»Kakor je Oče mene ljubil, sem tudi jaz vas ljubil. Ostanite v moji ljubezni!« (Jn 15,9)
27. maj	P	Alojzij Grozde	Apd 7,55-60 Ps 30,3-4.6-8.17.21 Mt 10,28-33	»Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti« (Mt 10,28).
28. maj	S	German	Apd 16,1-10 Ps 100,2-3.5 Jn 15,18-21	»Vse to vam bodo delali zaradi mojega imena, ker ne poznajo tistega, ki me je poslal« (Jn 15,21).
29. maj	N	6. velikonočna nedelja	Apd 8,5-8.14-17 Ps 66,1-7.16,20 1 Pt 3,15-18 Jn 14,15-21	»Kdor ima moje zapovedi in se jih drži, ta me ljubi; kdor pa me ljubi, tega bo ljubil moj Oče, in tudi jaz ga bom ljubil in se mu razodel« (Jn 14,21).
30. maj	P	Ivana Orleanska	Apd 16,11-15 Ps 149,1-6,9 Jn 15,26-27;16,1-4a	»In to bodo počeli, ker niso spoznali ne Očeta ne mene« (Jn 16,3).
31. maj	T	Obiskanje Device Marije	Sof 3,14-18a Ps Iz 12,2-6 Lk 1,39-56	Ko je Elizabeta zaslišala Marijin pozdrav, se je dete veselo zganilo v njenem telesu. Elizabeta je postala polna Svetega Duha (Lk 1,41).

JUNIJ 2011

1. jun.	S	Justin	Apd 17,15.22-34;18,1 Ps 148,1-2.11-14 Jn 16,12-15	»Še veliko vam imam povedati, a zdaj ne morete nositi« (Jn 16,12).
2. jun.	Č	Vnebohod	Apd 1,1-11 Ps 47 Ef 1,17-23 Mt 28,16-20	»In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta« (Mt 28,20b).
3. jun.	P	Karel	Apd 18,9-18 Ps 47,2-3.6-7 Jn 16,20-23a	»Tudi vi ste zdaj žalostni. Toda spet vas bom videl in vaše srce se bo veselilo in veselja vam nihče ne bo vzel« (Jn 16,22).
4. jun.	S	Kvirin	Apd 18,23-28 Ps 47,2-3.8-10 Jn 16,23b-28	»Oče sam vas ima rad, ker imate tudi vi mene tako radi in trdno verujete, da sem prišel od Boga« (Jn 16,27).

5. jun.	N	7. velikonočna nedelja	Apd 1,12-14 Ps 27,1.4.7-8 1 Pt 4,13-16 Jn 17,1-11a	»Večno življenje pa je v tem, da spoznavajo tebe, edinega resničnega Boga, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa« (Jn 17,3).
6. jun.	P	Norbert	Apd 19,1-8 Ps 68,2-7 Jn 16,29-33	»Na svetu imate stisko, toda bodite pogumni: jaz sem svet premagal« (Jn 16,33b).
7. jun.	T	Robert	Apd 20,17-27 Ps 68,10-11.20-21 Jn 17,1-11a	»Razodel sem twoje ime ljudem, katere si mi dal od sveta. Tvoji so bili, pa si jih dal meni in so se držali twoje besede« (Jn 17,6).
8. jun.	S	Medard	Apd 20,28-38 Ps 68,29-30.33-36 Jn 17,11b-19	»Ne prosim, da jih vzameš s sveta, ampak da jih obvaruješ hudega« (Jn 17,15).
9. jun.	Č	Efrem	Apd 22,30;23,6-11 Ps 16,1-2.5.7-11 Jn 17,20-26	»In razodel sem jim twoje ime in jim ga bom razovedal, da bo ljubezen, s katero si me ljubil, in njih in bom jaz v njih« (Jn 17,26).
10. jun.	P	Bogumil	Apd 25,13-21 Ps 103,1-2.11-12.19-20 Jn 21,15-19	»Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.« Jezus mu je rekel: »Hraní moje ovcek« (Jn 21,17b).
11. jun.	S	Barnaba	Apd 11,21b-26 Ps 98,1-6 Mt 10,7-13	»Bolinky ozdravljalje, mrtve obujajte, gobave očiščujte, demone izganjajte. Zastonj ste preješli, zastonj dajajte« (Mt 10,8).
12. jun.	N	Binkošti	Apd 2,1-11 Ps 104,1.24.29-31.34 1 Kor 12,3b-7.12-13 Jn 20,19-23	Učenci so se razveselili, ko so videli Gospoda (Jn 20,20b).
13. jun.	P	Marija, Mati Cerkve	Gal 4,4-7 Ps 66,2.3.5.6.8 Lk 2,16-21	Marija pa je vse te besede shranila in jih premislevala v svojem srcu (Lk 2,19).
14. jun.	T	Valerij	2 Kor 8,1-9 Ps 146,2.7-9 Mt 5,43-48	»Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganajo« (Mt 5,44).
15. jun.	S	Vid	2 Kor 9,6-11 Ps 112,1-4.9 Mt 6,1-6.16-18	»Tako bo tvoja miločina na skrivnem, in tvój Oče, ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil« (Mt 6,4).
16. jun.	Č	Gvido	2 Kor 11,1-11 Ps 111,1-4.7-8 Mt 6,7-15	»Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil« (Mt 6,14).
17. jun.	P	Albert	2 Kor 11,18.21b-30 Ps 34,2-7 Mt 6,19-23	»Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce« (Mt 6,21).
18. jun.	S	Gregor	2 Kor 12,1-10 Ps 34,8-13 Mt 6,24-34	»Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo« (Mt 6,33).
19. jun.	N	Nedelja Sv. Trojice	2 Mz 34,4b-6.8-9 Ps Dan 3,52-56 2 Kor 13,11-13 Jn 3,16-18	Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil (Jn 3,17).
20. jun.	P	Silverij	1 Mz 12,1-9 Ps 33,12-13.18-20.22 Mt 7,1-5	»Ne sodite, da ne boste sojeni!« (Mt 7,1).
21. jun.	T	Alojzij Gonzaga	1 Mz 13,2.5-18 Ps 15,2-5 Mt 7,6.12-14	»Kako ozka so vrata in kako tesna je pot, ki vodi v življenje, in malo jih je, ki jo najdejo« (Mt 7,14).
22. jun.	S	Janez	1 Mz 15,1-12.17-18 Ps 105,1-4.6-9 Mt 7,15-20	»Po njihovih sadovih jih boste torej spoznali« (Mt 7,20).
23. jun.	Č	Sv. Rešnje Telo	5 Mz 8,2-3.14b-16a Ps 147,12-15.19-20 1 Kor 10,16-17 Jn 6,51-58	»Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je moje meso za življenje sveta« (Jn 6,51).
24. jun.	P	Rojstvo Janeza Krstnika	Iz 49,1-6 Ps 139,1-3.13-15 Apd 13,22-26 Lk 1,57-66.80	»Kaj neki bo ta otrok? Gospodova roka je bila namreč z njim« (Lk 1,66b).
25. jun.	S	Viljem	1 Mz 18,1-14 Ps: Lk 1,46-55 Mt 8,5-17	Stotnik pa mu je odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da prideš pod mojo streho, ampak samo reci besedo in moj služabnik bo ozdravil« (Mt 8,8).
26. jun.	N	13. navadna nedelja	2 Kr 4,8-11.14-16a Ps 89 Rim 6,3-4.8-11 Mt 10,37-42	»Kdor dá piti samo kozarec hladne vode enemu izmed teh malih, ker je ta imenovan učenec, resnično, povem vam, ne bo izgubil svojega plačila« (Mt 10,42).
27. jun.	P	Ema	1 Mz 18,16-33 Ps 103,1-4.8-11 Mt 8,18-22	Ježus mu je dejal: »Hôdi za meno in pústi, da mrtvi pokopljejo svoje mrtve!« (Mt 8,22).
28. jun.	T	Irenej	1 Mz 19,15-29 Ps 26,2-3.9-12 Mt 8,23-27	Pristopili so k njemu, ga zbudili in rekli: »Gospod, reši nas! Izgubljeni smo!« (Mt 8,25).
29. jun.	S	Peter in Pavel	Apd 12,1-11 Ps 34, 2-9 2 Tim 4,6-8.17-18 Mt 16,13-19	»Jaz pa ti povem: Ti si Peter in na tej skali bom sezidal svojo Cerkev in vrata podzemlja je ne bodo premagala« (Mt 16,18).
30. jun.	Č	Prvi mučenci rimske Cerkve	1 Mz 22,1-19 Ps 116,1-6.8-9 Mt 9,1-8	Ko je Ježus videl njihovo vero, je rekel hromemu: »Bodi pogumen, otrok, odpuščeni so ti grehi!« (Mt 9,2b)

JEZUS PRI ZADNJI VEČERJI

»Ti, Pastir, nas s kruhom hrani,
ti nam, Jezus, stoj ob strani,
ti nas pasi, ti nas brani,
ti nam daj med nebeščani
mesto v večnih radostih«

(Pesem slednica na praznik svetega Rešnjega telesa in Rešnje krvi)